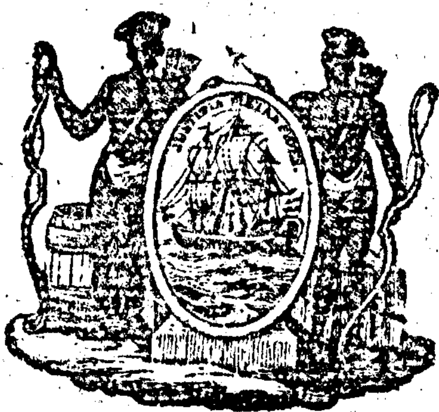
A°. 1837. N°. 82.



Vrijdag, den 13den October.

Surinaamsche Courant.

Paramaribo.

Gouvernements Secretarij.

Paramaribo, *den 10 October 1837.*

Alzoo HENRIETTA van SCHRÖDER, ch bij rekeste aan het Gouvernement eneraal heeft geadresseerd, met verek om bij anticipatie van den gewonen rmijn van aankondiging, te mogen verijgen *Brieven van Manumissie* voor e Slavin Anna, haar in eigendom toehoorende.

Zoo is het, dat de Procureur Generaal belast met de waarneming van Gouvernement Generaal, heeft goedvonden alvorens hierop te disponeren, te roepen alle degenen, welke vermeenen ogten eenige redenen te hebben, zich ertegen te verzetten, om vóór of op den ôden dezer, van hun vermeend regt of retentie ter Gouvernements Secretarij aaneekening te doen; zullende na verloop van tijd de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

Paramaribo, *den 12 October 1837.*

(34063) Alzoo WILLEM HENRIJ RINCK TILENIUS KRUIJTHOFF, in qualiteit als met en benevens CLAAS van GLANEN WEIJCHEL, Generale en speciale Gemagtigden van A. T. KRUIJTHOFF en als zoodanig Administrerende de Plantaadje *Goudmijn*, zich bij requeste aan het Gouvernement Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om de Slaven Kinderen genaamd *Fredrik*, *François* en *Angelique* van gemelde Plantaadje af- en op den privé-naam van deszelfs Principaal voornoemd, te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Procureur Generaal als belast met de waarneming van het Gouvernement Generaal, heeft goedgevonden alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen, zullende na verloop van dien tijd, zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

Paramaribo, *den 12 October 1837.*

(34064) Alzoo MOZES ISAAC ROBLES als in huwelijk hebbende RIBCA BARUCH LOUZADA eerder Weduwe ABRAHAM NUNES, Eigenaresse van de Plantaadje *Monsouci*, zich bij requeste aan het Gouvernement Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om de Slaven *George*, *Brutus*, *Klein Hazard*, *Piet Klein*, *Falentina* en *Magdalena* van gemelde Plantaadje af- en op den privé-naam van hem requestrant nom. uxoris te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Procureur Generaal als belast met de waarneming van het Gouvernement Generaal, heeft goedgevonden alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. de VEER.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, *den 12 October 1837.*

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: MOZES ABRAHAM de VRIES, geboren te *Londen* en ESTHER LION MACHIELSE, geboren te *Suriname*, beide alhier woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Advertentien.

(30970) *TRANSPORTEN.*

Den 26sten September 1837. DAVID NASSIJ qq. J. F. C. LUIJTJES, aan J. J. SNIJDERS, van een gedeelte van een Erf en het daarop staande Huis, gelegen aan de *Hoogestraat*, bekend onder oude Wijk La. D. No. 875 en nieuwe Wijk La. E. No. 367.

Den 2den October. MAINTENON van WEIJNE zich ook genoemd hebbende BETJE van WEIJNE, aan PAULINA van van der MEER, van een bloot Erf, breed 60 en lang 101 voeten, gelegen aan de hoek van de *Maagden-* en *Steenbakkerijstraten*, bekend onder La. D. No. 353.

Idem. J. LEACH qq. uitlandige Weduwe THOMAS MIFFLING, aan E. R. TAYLOR, van het Huis en Erf, gelegen aan de *Dominestraat*, bekend onder oude Wijk La. D. No. 372 en nieuwe Wijk La. C. No. 176.

Den 3den. ISAIJ ABRAHAMS Senior, aan SARA MOSES HAIM MORPURGO, geboren ROCA de LEON, van het Huis en Erf en Achtergebouwen, gelegen aan de *Klipsteenenstraat*, bekend onder oude Wijk La. C. No. 19 en nieuwe Wijk La. B. No. 205.

Den 10den. ALEXANDER SALOMONS, Vendumeester, aan JEANNETTE van MONSANTO, van het Erf en daarop staande Gebouwen aan de *Watermolenstraat*, bekend onder oude Wijk La. B. No. 25; aangekomen hebbende den Boedel A. M. LEVIJ.

Idem. Denzelven als voren, aan C. R. SMITH, van het Huis en Erf, aan de *Saramaccastraat*, bekend onder oude Wijk La. D. No. 552 en nieuwe Wijk La. E. No. 17; aangekomen hebbende de uitlandige A. J. H. BERTHOUD.

Idem. Denzelven als voren, aan J. G. SALOMONS, van de Plantaadje *Vlugt en Trouw*, c. a., gelegen aan de rivier boven *Cottica*; aangekomen hebbende het Fonds van Negotiatie onder directie van R. le CHEVALLIER en P. PORTIELJE ABMz. te *Amsterdam*.

Idem. Denzelven als voren, aan van WEST & de HART, van de helfte in de Plantaadje *Nieuw Mocha*, c. a., gelegen in beneden *Cottica*; aangekomen hebbende de Erven F. CRAMER.

Idem. Denzelven als voren, aan SALOMON de la PARRA, voor de Plantaadje *Concordia*, van de verlatene Grond *Bruijnsburg*, gelegen aan de rivier boven *Commewijne*; aangekomen hebbende de Boedel H. L. PERRET GENTIL.

Idem. S. F. FLU, Vendumeester, aan den Lande, van een Erf, met den zich daarop bevindende Opstal, gelegen aan de *Graven-* of *Soldatenstraat*, bekend onder oude Wijk La. D. No. 54 en nieuwe Wijk La. B. No. 20; aangekomen hebbende de Boedel P. N. ARDEN.

Idem. J. HEILBRON c. s. qq. Boedel Weduwe G. P. HEILBRON geb. ARONS, aan MEIJER GOMPERTS HEILBRON, van het Huis en Erf aan de *Hooge Kerkstraat*, bekend onder oude Wijk La. B. No. 155 en nieuwe Wijk La. A. No. 152; aangekomen hebbende genoemde Boedel.

Den 11den. MEIJER GOMPERTS HEILBRON, aan J. G. HEILBRON, van het Huis en Erf aan de *Hooge Kerkstraat*, bekend onder oude Wijk La. B. No. 155 en nieuwe Wijk La. A. No. 152.

Paramaribo, den 11 October 1837.
WENTHOLT.



(32935) De ondergeteekende, voerende het Schip *CLASINA ADRIANA*, zal ingevolge bekomen permissie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, op aanstaande Dingsdag den 17den dezer, ten huize van den WelEdele Heer G. L. RÖPERHOFF, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, voor rekening wien zulks mogte aangaan, publiek verkoopen:

Voormelde BODEM, met deszelfs MASTEN, *twee* ANKERS en *twee* KETTINGEN, TOUWEN en TROSWERK, loopend TOUWWERK, en zulks bij kavelingen, zoo als dezelve op den dag der Vendu ter bezigtiging en breeder bij Inventaris beschreven zullen zijn.

Paramaribo, den 11 October 1837.
A. P. HAVINGA.

(34059) Wordt bij publieke inschrijving te Koop aangeboden, van de Plantaadje *Johanna Maria*, (het hoogste bod mits goedgekeurd):

3 *(Drie)* □ balen *VUILE KATOEN.*

De Katoen is te bezigtigen in het Huis aan de *Maagdenstraat*, La. C. No. 87, bewoond door de ondergeteekende.

De inschrijvings-billetten derzelve, zullen worden aangenomen tot Zaturdag den 14den dezer, des morgens ten *tien* ure, als wanneer dezelve aldaar zullen worden geopend.

Paramaribo, den 10 October 1837.
J. M. C. van ONNA qq. c. s.

S. J. CONTENT

heeft ontvangen per het Schip *Vrouw Catharina*, Kapt. T. LANGE, en biedt te koop aan:

Nieuwe AARDAPPELEN; nieuwe HARING in vaatjes van 24 stuks; Casseere KAZEN; Casseere VLEESCH in kwart en achtste vaatjes; Jenever in kelders, en diverse soorten van STUKGOEDEREN meer. (34065)

(32936) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal *HEDEN MORGEN* verkoopen:

PROVISIEN en STUKGOEDEREN, 115 MARMEREN VLOERSTEEN, PLAVUISEN, WANE- en KOPIE PLANKEN.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 9den dezer, het Schip *de Twee Gebroeders*, Kapt. Jan Klaas Potjewijd, van Amsterdam, laatst van Mogador, hebbende 38 dagen reis; Passagiers: de Heeren Theodorus Curdua en Adolphus Horatio Giles.

UITGEKLAARD

Den 4den, het Schip *de Zwaan*, Kapt. C. J van Driesten, naar Amsterdam; lading: 341 vaten Suiker, 6 balen heele- en 9 dito gebroken Koffij, 98 balen Schoone Katoen en 4 dito Cacao.

Den 5den, het Schip *Regent*, Kapt. J. D. Nordlone, visa Coppename naar Rotterdam; in ballast.

Den 10den, de Nd. Am. Brik *Creole*, Kapt. Henrij Hodge, naar Boston; in ballast.

Buitenlandsche Berigten.

UITTREKSELS uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 9 Augustus 1837.

Engelsche Berigten.

LONDEN, 2 Augustus.

Onze dagbladen voeren nog altijd een hevigen pennestrijd ter zake van de gebeurtenissen in Hanover. Zij laten zich thans meer in het grondige onderzoek van de wettigheid des bekenden maatregels, dan in eene loutere redenering daarover in. De Torybladen verdedigen den stap van Koning Ernst, en stellen het voor, dat die stap door den afkeer der Hanoveranen zelven tegen de staatsregeling, zoo als die lag, werd gevorderd. De ministerielen of whigs ontkennen dat zoodanige afkeer bestond, en meenen, dat de nieuwe Vorst slechts op zijn leger steunt in het doorzetten van zijne anti-constitutionele maatregelen. »Het zwaard in zijne hand hebbende — zegt het ministeriele avondblad — kan men, zonder veel moeite, gissen welke soort van staatsregeling hij met deszelfs punt aan zijn volk geven zal. Wij kunnen te dezer gelegenheid ook niet nalaten te herinneren, dat het zwaard van het Engelsche leger door een onzer leidende generaals werd aangeboden ter uitvoering van de oogmerken dier partij in Engeland, waarvan Koning Ernst het hoofd is.

»De Duitschers willen zich waarschijnlijk door beschouwing overreden, alvorens zij beginnen te handelen. Indien redenering het middel is, waardoor zij in beweging zouden moeten komen, zoo schijnt de eerste daad van den Koning van Hanover, bij zijne komst op den troon, voldoende te zijn geweest om oproer te verwekken. De dagbladen zijn vol daarvan. Zijn gedrag heeft zulk een indruk gemaakt, en tot zulke beschouwing aanleiding gegeven, b. v. over het Duitsche staatsregt, als dagbladschrijvers, die onder de censuur staan, slechts even mogen voordragen. Men vermoedt thans echter, volgens het Frankforter dagblad, dat de *discussie* in eene »voor alle partijen voldoende schikking" eindigen zal. De bemiddeling van Pruissen is door meer dan eene streek in Hanover, zoo men verzekert, gevraagd geworden; en men heeft er van gesproken, »dat deze tusschenkomst in geen gedeelte des Koningsrijks vuriger is verlangd geworden, dan in die gedeelten van Oost-Vriesland, welke het jongst bij hetzelve gevoegd zijn. Dit wekt het vermoeden op, dat de Vriezen, die nooit de leenroerigen van het Huis van Hanover of eenig ander Koninklijk Huis zijn geweest, niet met het gedrag van Koning Ernst ingenomen zijn. Wij hebben er vroeger veel van hooren spreken; en zijn nog geneigd te veronderstellen, dat hij genoodzaakt zal wezen de trouw zijner krijgsmagt op den toets te stellen, indien de bemiddeling van den Koning van Pruissen niet spoedig tot overtuigen van de Vriezen strekt, dat hunne vrijheden niet verkort zullen worden."

Mengelingen.

EEN KRUISTOGT VAN *SURCOUF.*

(Vervolg van No. 81.)

De kanonschoten volgen elkander op van uur tot uur; zij verkondigen het scheepsvolk, dat het jagtsaisoen een' aanvang neemt; dat er geen oogenblik te verliezen is. Die waggelende drom, door vrienden, door schuldeischers en vrouwen begeleid, stort zich nu in de booten, met vlaggen versierd, laatste zinnebeeld eener zieltogende weelde. Men ziet daar tranen vloeijen, te midden van vrolijk gezang; dan volgen de laatste vriendschapsbetuigen, de woorden van hoop en bemoediging, het geraas der riemen, een verward mengsel van allerlei vreemde geluiden, waarbij de eene helft van den stoet van de andere scheidt. In de ruimte met de vaartuigen!.... De manschap is aan boord! Het voorstenge stagzeil ontrolt zijne driehoekige oppervlakte; een witachtige rookdamp, door eene hevige ontploffing gevolgd, zweeft over de baren, en stijgt in digte nevelkringen opwaarts, langs de masten en de losgemaakte zeilen: 't is het laatste schot, de afscheidsgroet.

Het anker reeds lang op en neder, springt welhaast door de kracht van het spil. Het voormastzeil valt en druk, gezwollen door den wind; op den fokkemast, die zich ligt krakende beweegt. Het vaartuig wendt op zijne kiel, keert zijn gewapend boord naar den wind, en onderwerpt zich weder aan den dwang van het roer, op 't oogenblik, dat de volgebraste zeilen, te gelijk van al de raas storten, bij 't daverend Hoezee der schepelingen.

Vaarwel geliefd eiland *Mauritius*, betooverend oord, *elysium* van een zeeman! Vaarwel, prachtig schouwspel van het gebergte, gij reusachtige *Pieter-boot*, met uwe kruin, die op den ganschen aardbol geen' weergâ heeft: een omgestorte kegel over een' kegel van onmeetbaren omvang. Ter naauwernood, zoo men nog de *Trois-mamelles* en de gebroken spits van den *Pouce* bespeurt. Daar verdwijnt aan den gezigteinder die gansche *fantastische* zuilenrei, door de laatste zonnestralen verguld. Vaarwel, vaarwel, wij komen terug. Hoezee. *la Confiance*, zeilt snel, en haar bevelhebber is SURCOUF!

Twee maanden waren verloopen, zes bodems had men prijs gemaakt, en naar de kolonie opgezonden; de kruistogt spoedde ten einde, toen, op zekeren morgen, de wacht riep: »een schip in 't zigt!"

O, wat vermogend woord is dat! Ja, weet, wanneer 't wordt uitgesproken, dat alle harten kloppen, dat elk gesprek plotseling wordt gestaakt. De donder doet die werking niet: want hij treft of spaart, en het woord dat ik zeg, wekt hoop en vrees, en langdurige wisseling van de streelendste en gruwzaamste voorstellingen. Een schip in 't gezigt!... Dat beteekent, al naar men wil, tien jaren op de gevangenschepen van *Chattam*, of tien duizend kroonen rente, of wel twee afgeschoten beenen, of roem of oneer. Daar zijn er, die verbleeken, andere geraken in eene vervoering, die aan het bovenmenschelijke grenst. Aan boord van *La Confiance*, waren 't verreweg de meesten, die in vervoering geraakten. »Een schip in 't zigt!..." »Waar?" — »Aan lij, kraansbalksgewijs! — »Groot?" — »Ja?" — »Des te beter: dan valt er zoo veel meer te deelen!"

De officier van de wacht wil den Kapitein doen waarschuwen, maar reeds is deze, die als een oude zeerob, nooit dan ten halve sliep, met den kijker in de hand, van de kooi naar het luik gevlogen. »Laat hem komen!" riep hij met die stem, waar, naar het zeggen van een zijner oude makkers, al 't kommaliewand aan boord van trilde. »Laat hem komen, regt er op aangehouden! Al 't volk op 't dek!"

Dat bevel is 't sein tot een ontzettend rumoer. De helft van het scheepsvolk, dat te slapen lag, ontwaakt met een' schrik; men geeft zich ter naauwernood den tijd, om zich te kleeden; de luiken zijn te eng, om de toevloeijende menigte door te laten; men stoot en hort en verdringt elkander; men doet vraag op vraag; men wil met eigen oogen zien. SURCOUF, en zijne officieren, VIEILLARD, FOURNIER, PUCH, staan op de bramzalings, en trachten door de morgennevel heen te turen; de schipper GILBERT legt zijn' kijker op den schouder van een' kajuitsjongen; de matroos, met zijn geoefend oog, zegt zijn gevoelen, dat ook het gevoelen is van den Kapitein. Allen zijn het eens in één opzigt: het vaartuig is een driedekker; het is lang en hoogrijzend; zijne masten staan goed uiteen; het is een oorlogschip, of een schip van de *Oost-Indische Compagnie*, dat van den wind zeilt, met alles bij.

— »Alle zeilen bij!" roept SURCOUF. van de bramzaling, »de stukken los, al de kooijen op! Zet den ketel vol koffij, wijn in de balies met water en suiker..." — »Kooijen op! haalt al 't scheepsvolk, als uit eenen mond zoodat er het schip van davert, van den kiel tot de kiel. Meteen wordt de verschansing met ransels en kooijen bekleed, om, zoo noodig het schroot te keeren. Aller oogen zijn op één punt gerigt Te tien ure, is de buitenkant van het vaaatuig duidelijk zigtbaar: twee ijzeren gordels spreiden zes en vijftig stukken ten toon; doch die stukken kunnen valsch zijn; het zal straks wel blijken, men is er nog slechts mijlen af.

't Is vooral onder het schaften dat de snaaksche matrozentaal, een koddig mengsel van de ondragtelijkste uitdrukkingen, vrolijk rondgaat.

— »Hij heeft drooge vruchten in..."

— »Ja, maar hij komt van *Europa*: heeft er wijn bij om ze te weeken."

— »Dat is hetzelfde, ik doe je mijn oorlogs over: want hij heeft een' dubbelde rij tanden die niet wurmsteking zijn, zoo als onze beschuit"

— »Ei, wat! Een haai heeft wel drie rijen tanden, en dien nekken we toch wel."

— »Wat zegt ge daar, drie rijen? Ik heb er gezien, die er wel honderd hadden!" enz.

Terwijl de natuurlijke historie van den haai den dorstigen hoop bezig hield, kwam *La Confiance* al nader en nader.

Te twaalf uren, was men nog slechts een kanonschot van het geheimzinnige vaartuig verwijderd.

De schelle, langgerekte toon van des kwartiermeesters fluitje drong het scheepsvolk driemaal toe in de ooren. »Elk op zijn' post!" riep GILBERT, nog rood en paarsch van het vinnig blazen, »regelt je aan stuurboord, stilte overal.".

Men sprak van geen haaijen meer.

(Vervolg hierna.)

Ter Drukkerij van J. L. FUCHS